

[Gert Petersen]

både, at Schmidt blev afskediget efter egen anmodning, og at oberst Fournais kun har rosende ord om hans arbejde i FE (jfr. s. 8).

På denne baggrund (og meget andet kunne nævnes) må man desværre fastslå, at ministersvaret af 15. juni 1977 indeholder urigtigheder, som – hvis de ikke var blevet afdækket af kommissionsdomstolen – ville have givet folketinget et helt forkert indtryk af, hvad der faktisk er sket.

Ministeren kan have været i god tro. Men i så fald er han blevet ført bag lyset af dem, der er forpligtet til at holde en minister underrettet i overensstemmelse med sandheden, så han i sin embedsførelse kan leve op til sit ansvar som minister.

Besvarelse (12/1 78):

Forsvarsministeren (Søgaard):

Om det af forsvarsminister hr. Orla Møller afgivne svar i folketinget den 15. juni 1977 kan jeg oplyse, at dette var udarbejdet på grundlag af et af forsvarrets efterretningstjeneste udarbejdet notat af 13. juni 1977 og mundtlige redegørelser.

Som anført af hr. Gert Petersen kan der påvises visse forskelle imellem det dengang afgivne svar og de oplysninger, som kan uledes af kommissionsdomstolens beretning.

Det bør imidlertid tages i betragtning, at det materiale, som dannede grundlag for svaret af 15. juni, af hensyn til tidsfristen for besvarelsen i folketinget måtte basere sig på hurtige undersøgelser af en række aktiviteter ved forsvarrets efterretningstjeneste, som Ekstra Bladet havde skrevet om i dagene forud. Hertil kommer, at det drejede sig om forhold, hvoraf nogle lå adskillige år tilbage, og at nogle af de personer, som kunne bidrage med oplysninger, var afskediget, opholdt sig i udlandet eller overgået til anden tjeneste i forsvarret og således ikke kunne udspørges på samme måde som dem, der umiddelbart kunne tilkaldes.

Yderligere medvirkende til at komplicere sagen var den usande påstand om fortsat samarbejde (op til kort tid før Ekstra Bladets artikelserie) mellem forsvarrets efterretningstjeneste og hr. Hans Hetler. Påstanden, der var en del af baggrunden for spørgsmålet fra hr. Gert Petersen, havde man især fundet det vigtigt at få undersøgt holdbarheden af.

Endelig må det forekomme naturligt, at en kommissionsdomstol, der gennem et stort antal afhøringer over flere måneder foretager en dybtgående undersøgelse af en sag som denne, kan skaffe oplysninger, som en hurtig gennemført undersøgelse af forhold, der ligger flere år tilbage i tiden, ikke vil kunne tilvejebringe.

Når disse forhold tages i betragtning og man sammenholder kommissionsdomstolens beretning og de oplysninger, jeg senere har modtaget, finder jeg, at spørgeren i sin grundelse for spørgsmålet retter urimelige beskyldninger mod de instanser, hvis oplysninger i sin tid dannede grundlag for svaret af 15. juni 1977.

Specielt vedrørende ét forhold nemlig anvendelsen af skema E 1013 og det i notatet af 13. juni 1977 uoplyste destruktions-tidspunkt har jeg imidlertid allerede den 19. december 1977 over for efterretningstjenesten påtalt, at unøjagtigheder og misforståelser i tjenestens sagsbehandling har ført til en misvisende formulering i tjenestens notat af 13. juni, jfr. side 23 i kommissionsdomstolens beretning.

Til *miljøministeren (5/1 78)* af:

Waldorff (VS):

»Er der i forbindelse med godkendelsen af Kommunekemi i Nyborg fastsat betingelser, som indeholder dispensationer eller lempelser i forhold til almindelig praksis og almindelige regler for godkendelse af særligt forurenende virksomheder og i bekræftende fald hvilke?«

(Spm. nr. 299).

Besvarelse (16/1 78):

Miljøministeren (Niels Matthiasen):

Opførelsen af anlæg på Kommunekemi A/S' virksomhed i Nyborg blev påbegyndt 1972, før miljøbeskyttelsesloven trådte i kraft.

Dele af virksomheden er således godkendt af sundhedskommissionen i Nyborg. Dette skete i vidt omfang efter rådgivning fra miljøstyrelsen.

Den 8. januar 1976 meddelte den daværende miljøminister, at godkendelseskompetencen i miljøsager får så vidt angår Kommunekemi A/S' virksomhed i Nyborg skulle